

Nr 425.

Av herrar **Persson** i Stockholm och **Hagberg** i Luleå, om viss ändring i ordningsstadgan för rikets städer i syfte att för idrottsklubbar underlätta förläggandet av idrottsarrangemang till för dem lämplig tidpunkt.

Under senare tid ha i ett antal städer friktioner förekommit mellan polismyndigheterna och idrottsorganisationerna, emedan ordningsstadgan för rikets städer tillämpats på ett sätt, som varit till förfång för ungdomens idrottsutövning, i främsta rummet för fotbollen. I Stockholm, Solna med flera städer ha polismyndigheterna således förbjudit fotbollsmatcher under s. k. allmän gudstjänsttid. Då tillgången på fotbollsplaner inte på långa vägar svarar mot antalet klubbar och den livaktighet som präglar dessa, har polismyndigheternas ingripanden medfört, att många klubbar tvingats att antingen inställa planerade matcher eller också förlägga dem till tider, som både ur spel- och publiksynpunkt varit olämpliga: tidigt på morgnarna eller sent på eftermiddagarna.

Vid dessa ingripanden har polismyndigheterna åberopat paragraferna 12 och 13 i ordningsstadgan för rikets städer. I dessa paragrafer talas emellertid ingenstädes om fotboll eller därmed jämförlig idrott, vilket ju inte heller är möjligt, enär stadgan härstammar från år 1868, d. v. s. trettiofem år innan Svenska fotbollsförbundet bildades. Däremot talas i dessa paragrafer om »kägelbana» och »annan för förlustelse gjord inrättning», om »tillställning» som äger rum »på gata, torg eller annan allmän plats eller på annat under bar himmel beläget ställe», och »som strider mot sedlighet eller allmän lag eller föranleder till svårare oordning».

Alldeles bortsett från det kuriösa i att vissa polismyndigheter i fotbollsmatcher se tillställningar, »som strida mot sedlighet — — —» etc., torde det stå klart, att nyssnämnda paragrafer böra omarbetas och förtydligas på ett sätt, som för framtiden utesluter vantolkningar och opåkallade intrång av här relaterat slag.

Principiellt kan det inte vara riktigt, att den fotbollsintresserade ungdomen tvingas att anpassa sin idrottsutövning efter gudstjänsterna.

Ur idrottssynpunkt måste det vara ett irritationsmoment att paragrafer från mitten av 1800-talet, vilkas upphovsmän inte hade en aning om fotbollssport, nu kommit till användning som käpp i hjulet för en av svensk idrotts mest utbredda och populära grenar. Då det är vår uppfattning, att

samhället i stället på alla sätt bör främja idrotten och i görligaste mån avlägsna alla hinder härför, få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om sådan ändring av paragraferna 12 och 13 i ordningsstadgan för rikets städer, att hinder i fortsättningen ej möter för idrottsklubbar att anordna fotbollsmatcher och liknande idrottsarrangemang vid tidpunkter, som ur spel- och publiksynpunkt äro lämpligast.

Stockholm den 22 januari 1944.

Set Persson.

H. Hagberg.
